

श्रीरमणलहरी

shrIramaNalaharI

sanskritdocuments.org

January 6, 2018

shrIramaNalaharI

श्रीरमणलहरी

Sanskrit Document Information

Text title : ramaNalaharI

File name : ramaNalaharI.itx

Category : laharI, deities_misc, gurudev, ramana

Location : doc_deities_misc

Author : Narendrakesarisharma

Transliterated by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Proofread by : Sunder Hattangadi sunderh at hotmail.com

Latest update : January 6, 2018

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

January 6, 2018

sanskritdocuments.org

श्रीरमणलहरी

॥ नमो भगवते श्रीमते रमणाय ॥

यतो जन्माद्यस्य प्रभवति य यः कूटनिलयो
मुदा यन्माडात्स्यं प्रणिगदति नित्यं श्रुतिगाणः ।
शिवं शुद्धं शान्तं निरवधिसुभं सत्यममलं
परं वन्देऽहं तस्मिन्पि रमणाभ्यं चितिमहः ॥ १ ॥

मतो हृत्पद्मोसावरुणगिरिशजोऽम्बिलभुवो
यदन्तश्चैतन्यं तद्विह रमणो दक्षिणगतः ।
सतां सर्वेषां यो हृदि वि रमते स्वात्मकलया
नमस्तस्मै भूम्ने हृदयरमणायानवरतम् ॥ २ ॥

जडं देहं नश्यद्भटपटनिभं चिद्धिरहितं
ततो नाहं तद्यत्र वि भवति सुभौ प्रतिदिनम् ।
अतः कोऽहं तत्त्वं त्विति वरधियान्वेषितवतः
सतः सोऽहं सस्कूर्तिर्हृदरुणगिरौ भाति रमणः ॥ ३ ॥

मनःसङ्कुलोऽयं त्रिभुवनमयो दृश्यनिययो
ममैते सङ्कुल्या एति शितधियाऽऽलोक्य सततम् ।
अहं को वेत्यन्तर्हृदि निजविमर्शं परिणते
चिदानन्दः सोऽहं स्फुरति भगवांस्तत्र रमणः ॥ ४ ॥

जराधूमिप्राताऽऽकुलविषमसंसारजलधे-
स्त्रिधातमाञ्जुवात्ररमृगणगाधाऽन्करुणया ।
समुद्धर्तुं शोणायलतटनिवासी कलियुगे
सदानन्दः सिद्धो जयति रमणाभ्यः स भगवान् ॥ ५ ॥

अहिंसासिद्धान्तप्रणिहितदयाधर्मसयुजो
यतीनां भौद्धानां जिनदशवलाभाऽऽमतिनाम् ।

यिशूपदूभक्तानां तदनु रमणेशान भगवन्
जिनोऽसि त्वं बुध्दः क्मश षड डीशामसिरसि ॥ ६ ॥

कुरानध्येत्रीणामिड जगति मोडम्मदगुरोः
समागच्छन्तीनां शमितमनसेस्लामविधितः ।
प्रजानां सम्प्राप्यं यदुत परमं दैवमुदितं
भुद्यायालाडस्त्वं रमणभगवन्भोमतनुमन् ॥ ७ ॥

पदार्थानूये गौतममुनिवरः षोऽशतया
कणादस्सप्तैवेत्यवददथ वैशेषिक ऋषिः ।
पदार्थानामेषां त्रिगुणविद्वितानामणुभुवां
परं पारं ब्रह्मंस्त्वमसि रमणाशेषरमण ॥ ८ ॥

अनादी प्रोक्तौ डि प्रकृतिपुरुषौ विश्वजनकौ
यथोर्मेदज्ञानाद्भवति मनुजो मुक्तपुरुषः ।
एदं साङ्ख्यं ज्ञानं समकथयदादौ तु कपिल-
स्त्वमेवैतत्तत्त्वं परममसि डैवल्यरमण ॥ ९ ॥

अडिभ्रान्तीरज्जवां रजतधिषणा शुक्तिपुटके
तथैवं शिद्रूपे निरवधिसुभे विश्वकलना ।
एतीदं यत्तत्त्वं परमसुभदं शाङ्करमते
तदद्वैतं धाम त्वमसि भगवत्याद रमण ॥ १० ॥

जगद्रङ्गे यित्रे ललितपटमाल्यादिलसिते
नटास्त्वेते सर्वे स्थलजलभगाः प्राणिनिवडाः ।
मडामायाऽजा या यपलयपला सैव सुनटी ।
मडासूत्राचार्यो रमण सकलं त्वं भ्रमयसि ॥ ११ ॥

त्वमग्निस्त्वं सोमस्त्वमसि पवनस्त्वं जलमसि
त्वमर्कस्त्वं पृथ्वी विचदपि मडत्तारकगणः ।
तथा विश्वे देवास्त्वमसि वरुणस्त्वं सुरपति-
र्यमो रुद्रोऽसि त्वं रमण धनदो गीष्पतिरसि ॥ १२ ॥

जगत्स्रष्टा ब्रह्मा भवसि भगवन् सृष्टिसमये
जगत्त्राता विष्णुस्त्वमसि डिल विश्वम्भरवपुः ।
मडादेवोऽसि त्वं निभिलभवसंडारविभव-
स्रयोऽप्येते देवास्तव रमण लीलाविलसिताः ॥ १३ ॥

शिवस्त्वं शैवानां हरिरसि मुकुन्दाङ्घ्रिसुदृढं
 भवानी शाक्तानां गणपभञ्जकानां गणपतिः ।
 रविस्त्वं सौराणामसि हुतवडस्त्वं छि यजतां
 द्विजानां सावित्री वद रमण किं किं न भवसि ॥ १४ ॥

मणिद्वीपे नीपोपवनगतचिन्तामणिगृहे
 समासीना पाशाङ्कुश वरभयापोडनभुजा ।
 त्रिणेत्रा रक्ताभा शशधरकिरीटाडतुलकृपा
 स्मितास्या किं न त्वं रमण भुवनाधीश्वरवधूः ॥ १५ ॥

पिता पाता नेता त्वमसि विषमे साधनपथे
 प्रभो माताडसि त्वं ल्यनुपमदयामूर्तिरमला ।
 गुरुस्त्वं योद्धतां सुभरहित संसारजलधे-
 स्त्रिरूपो भासि त्वं रमणभगवंस्ते पदशुषाम् ॥ १६ ॥

मुमुक्षुणां मान्या त्वमसि भगवन्भुक्तिवतिका
 सुभेच्छूनां नृणां त्वमसि सुभसोपानपदवी ।
 मभासक्तानां त्वं ल्यसि विवृतवैतानकविधि-
 स्तपोनिष्ठानां त्वं रमण मडितः सिद्धिमडिमा ॥ १७ ॥

निराकारोऽपि त्वं भवसि विविधाकारविभव-
 स्त्वमद्वैती द्वैती ननु लससि विश्वात्मकतनुः ।
 त्वमेकोऽनेकात्मा स्फुरसि निम्बिलाकाररुचिरः
 प्रकाशोऽदृश्यश्च त्वमसि रमणाचार्य भगवन् ॥ १८ ॥

विराडग्निर्विश्वस्त्वमसि मडसा जाग्रति तथा
 छिरण्यान्तः स्वप्ने भवसि पवनस्तैजस धृति ।
 सुषुप्तावीशस्त्वं दिनकरतनुः प्राज्ञ उदित-
 स्तुरीये धाम्नि त्वं रमण लृदये ल्योमिति पदम् ॥ १९ ॥

मनो न त्वं बुद्धिर्न भवसि तथा नेन्द्रियगण-
 स्त्वडङ्कारो न त्वं प्रकृतिरसि न त्वं न विकृतिः ।
 अविद्याऽनादिस्त्वं न भवसि न दृग्दृश्यनियय-
 श्चिदानन्दः सत्यं त्वमसि परमं ब्रह्मरमण ॥ २० ॥

वसिष्ठो नैव त्वं भवसि न तथा गौतममुनि-

र्भरद्वाजोऽत्रिस्त्वं न छि भडुमतः कौशिक उत ।
 न वा मारीयस्त्वं सुभग जमदग्निस्त्वमपि नो
 मलः समर्षीणामयि रमण लोकोत्तरमसि ॥ २१ ॥

कलेर्दोषान्नानाकलुषमतिपाषण्डकविते
 विधर्मोऽस्मिन्विश्वे पिबति तव वाक्यामृतकणान् ।
 जनौघः सर्वोऽपि श्रवणबलतस्तृप्तिमयते
 प्रभावः सम्पूर्णस्तव रमण जगर्ति जगति ॥ २२ ॥

अडो धन्येयं ते जननवशतो भारतमडी
 ड्यवायी दिग्धन्या तव पदसरोज्जङ्घनवशात् ।
 शिवाकारो धन्यस्त्वरुणगिरिरुत्तुङ्ग शिषरो
 मदर्षे यत्र त्वं विहरसि सतामाम रमण ॥ २३ ॥

सुराः सिद्धाः साध्या यमनियमयुक्ताः सुतपसः
 सुरर्षिब्रह्मर्षिप्रभृतय उतान्ये य यमिनः ।
 मुडूर्ते ब्राह्मे तु श्रुतिमधुरनानास्तुतिपराः
 नमन्ति त्वां ब्रह्मन् रमण करुणापूर्वजलधे ॥ २४ ॥

स्फुरच्छान्तिजयोत्सनातुलितशिवकैलासमडिमा
 लसत्कैवल्यश्रीलसितलरिवैकुण्ठगरिमा ।
 विरागैश्चर्याभासुविजितसुधासागरयशाः
 कृपाब्धेः शोणार्द्रौ जयति रमणस्याश्रमवरः ॥ २५ ॥

कपोले वामे स्वं करकमलमाधाय विमले
 शयानश्चोत्तानं क्षितिजगतनेत्राब्जयुगलः ।
 ऋषिः शान्तः सोऽलंस्फुरणपरमानन्दमुदितः
 शिवः पूर्णः साक्षी जयति रमणः शोणकटके ॥ २६ ॥

स्मितं वक्त्रे शुभ्रं करकमलमुद्रा सुभकरी
 स्वभावस्थौ पादौ निजसलजभास्थितमनाः ।
 वसानः कौपीनं धवलमवधूताभिलतमाः
 परात्मा शोणार्द्रौ रमणभगवान्भाति लयलृत् ॥ २७ ॥

कटाक्षक्षेपस्ते हरति लृद्यध्वान्तमभिलं
 द्यादृष्टिः पूर्णा प्रकटयति विज्ञानमिहिरम् ।
 ददातीषद्भास्यं प्रणतमनुजयात्मपदवी-

ममेयस्ते धन्यो रमणमहिमा वागविषयः ॥ २८ ॥

रकारोऽग्निर्ब्रह्मन् दहति सलसा सञ्चितमलं
मकारश्चन्द्रोऽयं हरति तपनं सिञ्चति सुधाम् ।
एकारश्चार्को ङन्त्यलघु निभिडाज्ञानतिमिरं
विभूतिस्त्वन्नाम्नो जयति रमणेशान जगति ॥ २८ ॥

समुद्भर्तुं लोकांश्चिमलहतांस्तमलुदयान्
सुराणां सेनानीः सद्यमवतीर्णस्त्वमधुना ।
अवेक्ष्य प्रत्यक्षं रमणभगवंस्त्वामनुजगौ
कविः कण्ठेकाव्यो गाणपतिमुनिस्सूरितिलकः ॥ ३० ॥

प्रसादात्साम्प्रार्थ्यादपि सूरवरेभ्यस्तव कृपां
परं मत्वा छित्त्वा तृणामिव निजाज्ञाननिगडम् ।
विनिर्द्रश्चिद्रूपे निरवधिसुप्ते मज्जति सुधीः
स पुण्यानां मन्ये रमण परिणामः परगुरो ॥ ३१ ॥

असारे संसारे विषयमृगतृष्णाभ्रमितधी-
श्चरन्नानायोनौ प्रबलतरसत्कर्मवशातः ।
छेदानीं सम्प्राप्तश्चरणकमलं ते लयहरं
महर्षे ब्रह्मर्षे रमणभगवस्त्वं हि शरणम् ॥ ३२ ॥

कृलासक्तः कुर्वन्विविधमनिशं कर्म बहुधा
भ्रमन्नानातीर्थं भुवि बत पठञ्छास्त्रनिकरम् ।
अशान्तः सर्वत्राविदितनिजगुणोऽहमधुना
शरण्यं प्राप्तस्त्वं रमणभगवंस्त्वं हि शरणम् ॥ ३३ ॥

जपन्नानामन्त्रान्स्तवमपि सुराणां विरययन्
लिपन्त्यन्त्रांस्तान्त्रं मतमपि विशन्वैदिकमुत ।
स्वगुणाज्ञानेन प्रबलतमसाश्छादितमति-
स्त्वयाभासां धाम्ना सद्यमवलोक्योऽहमधुना ॥ ३४ ॥

मडामोडेनाडो विषमविषयानेव भजतः
स्वतत्त्वावस्थानं त्यजत उदये दुर्लभतमम् ।
विडायान्तर्दृष्टिं बहिरविरतं धावत छल
प्रभो क्षन्तव्यं मे रमण थपलस्यापचरितम् ॥ ३५ ॥

त्रयी ज्ञानं योगस्त्विति विदितमार्गत्रयपरा
यथेच्छं गच्छन्तु स्वरुचिमनुसृत्यात्र मनुजाः ।
अलं तु त्वत्पादाभ्युज्जशरणादीक्षाविमलधी-
र्जगत्सर्वं लोके रमणभगव-स्वप्रसदृशम् ॥ ३६ ॥

पथः सर्वाङ्घ्रित्वा भ्रमणपरितमः श्रमयुतः
प्रपन्नोऽलं भक्तः पदसरसिजं ते ज्यभयदम् ।
शरण्यः शक्तो मां रमणभगवन्नोद्धरसि ये-
त्वदन्यं कं लोके शरणमधुना यामि कथय ॥ ३७ ॥

निभद्धं लृद्ग्रन्थिं मम सपदि सम्भेदय विभो
समस्तं सञ्छिन्धि त्वमथ भगवन् संशयमपि ।
क्षयं द्राक्सर्वाणि प्रणय मम कर्माणि दयया
परं त्वं स्वात्मानं प्रथय रमणेशान लृदये ॥ ३८ ॥

त्वमात्मा विशेषां लृदयकुन्दरे भासि विमलः
परात्मंस्ते दिव्यं पदसरसिजं द्रन्द्धमधुना ।
प्रपन्नोऽस्मि भ्रमन् गुरुरमण मां शाधि कृपया
यथालं गच्छेयं भवजलधिपारं तव पदम् ॥ ३९ ॥

अलं दैन्यागारस्त्वमसि विभवानां जननभू-
र्मलामूढोऽलं त्वं ज्यसि निभिलविज्ञाननिलयः ।
पिपासाभ्रान्तोऽलं त्वमसि शिवपीयूषलडरी
गुरुस्त्वं शिष्योऽलं रमणभगवन्पाळि दयया ॥ ४० ॥

कराले सिंहास्ये यदि पतति ङा प्राणिनिकरः
प्रणष्टो निर्ज्वो भवति विकलश्च प्रकृतितः ।
तवाचार्यस्यैवं ज्यमलकरुणादृष्टिकलया
भवेन्नष्टो ज्वो भुवि रमण मन्येऽलुतमिदम् ॥ ४१ ॥

मुमुक्षुर्जिज्ञासुर्यं षल मनुजः पूर्वसुकृतैः
श्रपाको गोरुण्डो यवनकुलजो वा भवतु किम् ।
स याति त्वद्भक्तप्रसरदुपदेशात्मसुधया
परं मृत्योः पारं रमण तव साम्यं य भजति ॥ ४२ ॥

सभाष्यं सिद्धान्तं तव मडितसदर्शनगतं
लृदा पायं पायं रमणभगवन् पण्डितगणः ।

પ્રહૃષ્ટસ્તુમાત્મા ભવતિ ગતસન્દેહતિમિરો
ન કસ્મૈ ત્વદ્ભાણી દિશતિ શિવકૈવલ્યપદવીમ્ ॥ ૪૩ ॥

કુતોડયં સંસારઃ પ્રભવતિ કુતોડજ્ઞાનતિમિરં
કુતો જીવેશાનો ભવતિ કથમદ્વૈતધિષણા ।
સ્વતત્ત્વસ્ય જ્ઞાને કિમિહ ગુરુશિષ્યત્વકથનં
ચિદાનન્દાકારે જયતિ રમણે શ્રીભગવતિ ॥ ૪૪ ॥

અનિત્યે લોકેડસ્મિન્નસુખભરિતેડવાપ્ય જનનં
પરં નિત્યં સત્યં હૃદયરમણં શાશ્વતસુખમ્ ।
ભવન્તં પ્રાપ્તા યે રમણભગવન્ પુણ્યપુરુષાઃ
કૃતાર્થત્વં તેષાં કથમિવ કવીન્દ્રઃ કથયતુ ॥ ૪૫ ॥

વિદિત્વા યં દેવં તરતિ ભુવિ મૃત્યું તનુધરો
યતો નાન્યઃ પન્થા ઇતિ ભણતિ મુકુચૈ શ્રુતિરપિ ।
ત્વમેવાયં દેવો હૃદયરમણઃ સર્વજગતાં
મહાત્મન્સમ્પૂજ્યે જગતિ મહિમા તે વિજયતે ॥ ૪૬ ॥

વિના સ્વાત્મજ્ઞાનં ક્વચન મનુજઃ કોડપિ વિમલાં
કદાચિદ્યાત્યુર્ચ્યાં કથમપિ ન નિર્વાણપદવીમ્ ।
ઇતિ જ્ઞાનજ્યોતિઃ પ્રકટિતવતો ભારતભુવિ
પ્રભા તે બ્રહ્માણ્ડે રમણ લસતીશાનયશસા ॥ ૪૭ ॥

અહં બ્રહ્માસ્મીતિ શ્રુતિહૃદિ વચસ્તત્ત્વમસિ ચે-
ત્યયં હ્યાત્મા બ્રહ્મેત્યપિ ગદિતમિત્યં યદમલમ્ ।
ચિદાનન્દઃ સત્યં તદસિ રમણ બ્રહ્મ પરમં
હ્યહં ત્વં ત્વં ચાહં નનુ રમણ નાનાસ્તિ કિમિહ ॥ ૪૮ ॥

પરં બ્રહ્માનન્દં વિમલમનઘં શાશ્વતમજં
શિવં પૂર્ણં શાન્તં પરમશુભરૂપં હ્યભિનવમ્ ।
પ્રપગ્ચાતીતં શં ત્રિગુણરહિતં નિત્યમુદિતં
મહર્ષિં વન્દે શ્રીરમણભગવન્તં હૃદિ મુદા ॥ ૪૯ ॥

નમસ્તે પૂર્ણાય ત્રિભુવનમયાયાખિલવિદે
નમસ્તે નિત્યાય પ્રકૃતિરહિતાયાત્મમહસે ।
નમસ્તે શુદ્ધાય પ્રણતજનનાથાય વિભવે
નમસ્તે ભૂમ્ને શ્રીરમણગુરવે શ્રીભગવતે ॥ ૫૦ ॥

